

Birtalan Ferenc

Nem a bíróságon voltunk

valami bizottságszerűnek tűnt az egész
nem volt asztal csak székek körben
nyomást éreztem a hátamban
ahogy az auchan-pénztárnál
támaszkodtam a bevásárló kocsi
alig várva hogy hazaérjek
másnap vitt el a mentő
az ekg szerint túl egy infarktuson
olyan érzés volt arra emlékeztetett

a könyvről beszéltünk
védtem az igazamat
bizonygattam a tiédet neked kellene megírni
a bizottság tagjai nem szóltak
figyelték mire jutunk
egy szék fölé hajolva lapoztad a kéziratot
mondtad nem egészen úgy voltak a dolgok
én csak visszaidéztelek
semmi sincs egészen úgy

valaha fontos voltam neked
eltelt egy évtized
és meg se kérdezed
miért nem írok verseket
a kert a fák a bokrok
valami *titkos féreg foga*
lehet

mintha sírnál úgy borultál a székre
senki se szólt
zsibbadt a karom
nem szóltam én se
felmentőnek az ébredés maradt
talán szűnik ha felkelek
felejték fájást
álmokat

még mondani akartam valamit neked
de nem tudtam idézni
a megíratlan verseket

Birtalan Ferenc (1945) Budapesten élő író, költő. Utóbbi kötete: *Versek regénye* (2010).